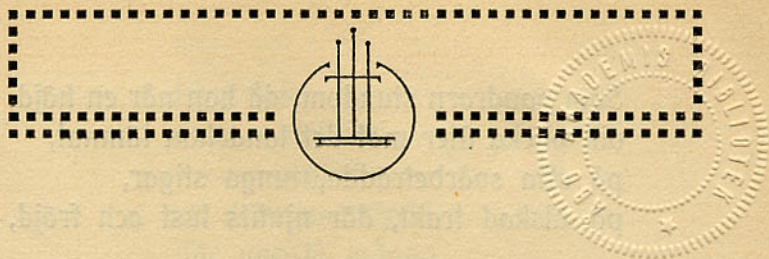

1861

Rapport

Festdikt

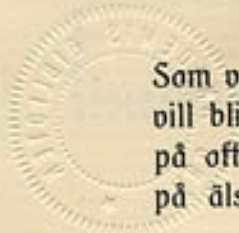
av Berta Nordlund

Som emot stranden bortdör havets våg
och följes utan avbrott av en annan,
så följer timme ständigt uppå timme,
och åren svinna hän i ändlöst fåg.

Femtio år! I tidens strida ström
de äro blott en våg vid stranden somnad,
en droppe endast i det hav av stunder,
där ö och strand ren blekna bort som dröm.

I denna droppe uti tidens flod
huru många stunder dock för människan,
oändligt skiftande, vitt skilda, stunder
av nöd och oro och av hopp och mod!

Vi föras framåt utan rast och hejd
på många växlande, villsamma vägar
igenom livets underbara, rika,
av solljus som av skuggor fyllda nejd.

Som vandrar'n stundom, då han når en höjd,
vill blicka åter mot det land han lämnat,
på ofta svårbeträdda, tunga stigar,
på älskad frakt, där njutits lust och fröjd,

vi vilja stanna våra tankars färd
emot det kommande och låta sinnet
i denna stund i stilla hågkomst dröja
i de förgångna årens rika värld.

Från hemmets varma,
skyddande härd
med sinnet fångat
av sagans fängslande,
vackra värld
de komma alla
från lek och sång
till läxans möda
och tankens tvång.
Och ögon blicka
undrande, klara
på allt det nya
och underbara,
om stad och riken,
om land och hav,
om dåd och bragder,
som boken gav.

Men tiden ilar
med soaleflykt.
I barnasinnets,
ur drömmen ryckt,
där uppstå många
ej tydda ord
om mångt och mycket
på okänd jord.
Och frågor födas,
och tvivel gro,
undran och väntan
i hjärtat bo.
Men ljus och härlig,
med skatter rika,
med framtids fröjder,
som icke svika,
står världen ännu
för ungdoms håg,
blott man fick börja
däri sitt fåg.

Sen sinnet mognar,
hur åren gå.
Under och gåtor
sin lösning få.
En aning vaknar,
att livets färd
kanhända går
genom mödors värld.

Dock livet lockar
med ovan tjusning.
Livsmålen hägra
som morgonljusning.
Och frihet vinkar,
åtrådd och skön,
som längtans drömland,
som livskamps lön.

Igenom årens vardagssläp och id
där lyser fram så mångt ljusfyllt minne,
som ifrån dunkel, molnbelastad himmel
ser kvällens stjärna strålande och blid.

Med kärlek och med nit så mångt väro
har utförts i det tysta, obemärkta.
Och fastän ibland människogärnings mångfald
det varit blott en obetydlig skäro,

det varit dock ett verk, som ej skall dö,
ej svinna spårlöst under tidens skiften.
Det växer stark mot solens ljusa rymder
en fura upp ur nedlagt, ringa frö.

Kantat

vid Heurlinska skolans i Åbo femtioårsfest
Musiken av Jean Sibelius
Orden av Walter von Konow

Härliga gåvor, Herre, du oss giver,
Evig vår tacksamhet till dig förbliver!
Kunskaper delar du, sköna och rika,
Kärlek oändlig ger du alla lika.

Uti vårt hem du leder första stegen,
Följer så med oss uppå visdomsvägen,
Odlar förståndet, höjer över gruset
Själen, som danats för evighetsljuset.

Livet blir rikt genom vetandets fröjder,
Tanken sig svingar mot friare höjder.
Arbetet adlar och skänker oss lycka,
Krafter och mod, när sorgerna trycka.

Minne av skolan, du vackra och ljusa,
Vårlikt vår ålderdom sen skall omsusa!
Härliga gåvor, Herre, du oss giver,
Evig vår tacksamhet till dig förbliver!

PROGRAM

- 1 PSALM
- 2 BÖN
- 3 HÄLSNINGSTAL
- 4 FESTDIKT
- 5 HISTORIK
- 6 MODERSMÅLETS SÅNG

- 7 FESTKANTAT
- 8 MINNEN FRÅN SKOL-
TIDEN (TAL AV F. D. ELEVER)
- 9 DIKT AV EN NUV. ELEV
- 10 — — —
- 11 VÅRT LAND

